

ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ГЛАСИЛО ГРАДСКОГ ПОГЛАВАРСТВА ГРАДА БЕОГРАДА

ПРИМЕРАК 1 ДИНАР

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА: КНЕГИЊЕ ОЛГЕ 21

ИЗЛАЗИ СВАКОГ ДАНА

ВЕЛИКИ ГОВОР ВОЂЕ РАЈХА

РАТ НА БАЛКАНУ ПРЕД РАЈХСТАГОМ

Берлин, 4 маја (ДНБ) На данашњију седницу Рајхстага Вођа Рајха је прочитao следећу изјаву владе Рајха:

„Посланици, чланови немачког Рајхстага, У времену у коме значе дела све, а речи мало, није моја намера да пред вас, као изабране претставнике немачког народа, изазим чешће него што је то неопходно потребно.

КАКО ЈЕ ДОШЛО ДО РАТА

Прави пут обратио сам се вама у моменту изјављивања рата, у тренутку када је захваљујући енглеско-француској завери против мира пропао сваки покушај мирног решења спора с Пољском који је иначе био сасвим могућан. Најбољевинији људи данашњинце који су, као што то већ данас признају, већ 1936 године донели одлуку да опустошите, ако је могућу унинте, Немачки Рајх у његовог мирног изградњи за који су мислили да постаје исувише мohan, срећно су успели да у Пољској најазд нађу државу која је као прва била спремна да за њихове интересе и шиљве потиче начин. Сви моји покушаји да баш са Енглеском дође до споразума, шта више да једне трајне и пријатељске сарадње, пропали су на тај начин услед жеље и воље једине мале клике, која је, било из мржње или из материјалних разлога, одбила сваки немачки предлог споразума с намером која се сасвим јасно испољавала, изазвати рат под свим околностима.

Водећа личност овог колико фантастичног толико и демонског плана, ма шта се десило по сваку цену добити рат, био је већ тада министар Черчил; његови помоћници били су људи који сада образују британску владу. Најачни, отворени и скривени посттицај добили су ови напори из такозваних „великих демократија“ с ове и оне стране Океана. У времену све већег незадовољства народа са владавинским махицијама које нису доносиле никаквих плодова, одговорни људи у тим земљама веровали су да могу постати господари проблема, који се иначе не могу решити, најпре постгрестом једног успешног рата. Јиз њих налазио се велики међународни, јеврејски, банкарски, берзански и капитал ратних фабриканата, који су опет ка раније наслуњивали могућности једног, никад прљавог инака великог посла. Исто као и раније били су они без скрупула спремни да за љубав свога злата крвтују креј свјорих народу. Тако је отпочeo овај рат.

Неколико недеља касније, држава као прва која се дала лакомислено упргнуту у интересе финансијског капитала ових ратних кухинача, била је тучена и уништена. Ја сам сматрао да сам под овим околностима према нашем сопственом немачком народу као и безбрзним по себи пристојним и недужним људима у свету, дужан да поново апелујем на увиђавност и свест осталих држава. Б ѿктобру 1939 године, опет сам констатовао да Немачка није тражила ништа ни од Енглеске ни од Француске, и да неће да тражи, да је настављање рата неразумност, да пре свега ужасне последице модерног оружја, као једном ступи у акцију, изједишиши велике области. Ја сам опоменуо да се не употребљава тешка и далекометна артиљерија против цивилних места, у сазнану, да услед тога може доћи до обстрваног разарања широких области. Ја сам пре свега указао на то да ће употреба ваздухопловства са њеним последицама прузокротиши уништење свега онога што је изграђено кроз векове мучним радом, као и културне вредности Европе. Али исто као што је мој апел 1 септембра 1939 године остао уздаљан, тако исто и овај апел изнашао је на готово огорчену облијање. Британски ратни кухиначи и јеврејско-капиталистички људи из позадине за мој апел хуманости нису нашли никакво друго објашњење већ претпоставку немачке слабости.

НОРВЕШКА, ХОЛАНДИЈА, БЕЛГИЈА И — ФРАНЦУСКА

Народи у Енглеској и Француској убеђени су да Немачка држи у очекивању обрачуна упролеће 1940 године и да би

страхи пред претстојећим уништењем радио зајукчила мир. Изјављивало се пак да до једног таквог мира не би смело доћи ни под каквим околностима све дотле док Немачки Рајх не буде уништен, а немачки народ тако тучен и осиромашен, док најзад не дође до пољских кухиначија својим противником да ту измоли нешто за јело.

Већ тада почела је норвешка влада, запслепљена гвозденом логотиком пророчанства мистера Черчилла, да се игра мишљу једне британске инвазије, како би толеришум

мачки Рајхстаг да му поднесем овај велики извештај кога се ви још увек сећате, који је одговарао величним дотадајима. Али ја сам и тај сазив искористио да свет још једном опоменем на мир. Том приликом нисам оставио никада сумњу да су моје наде у овом погледу, на основу искуства, сасвим незнане. Јер људи који су ступили овај рат нику, разуме се, радили су из каквог идејног убеђења.

Иза њих налазила се као погонска снага јеврејски капитализам с којим су оне повезане и којим су обавезане. Јер инвеститори милијарде ових ратних интересената захтевале су амортизације и профит. Услед тога није их упуштило дуго трајање рата, капрата, они су то и желели, јер овом канталу потребно је у форми инвестиција у фабрикама и машинама времена за производњу а још више за постигнуће добитака. Овим јеврејско-демократским интересенатима услед тога, већ унапред, иштва није одвратију него помажао да би један апел на разум народа можда још у посљедњем минуту могао прекинути рат и учинити крај даљем пропливу крај, што би ограничило профите њихових интересних милијарди. Онако како сам тада наслучио и прорекао, тако се десило.

РЂАВО ПРОТУМАЧЕН АПЕЛ ЗА МИР

Мој апел за мир протумачен је као знак страха и кукавичача. Европским и америчким ратним кухиначима пошао је као руком да поново замрездрави разум широких маса које не могу имати никакве користи од овог рата, и лажним истицавањем нових нада помоћи јавног мишљења диригованог од стране њихове штампе, народима је поново истакнути обавеза за продужење борбе.

Исто тако и моје опомене против употребе ноћног бомбардовања цивилног становништва које је пропагирао господин Черчил, протумачене су као знак немачке слабости. Овај најкрвавији дилетант историје свих времена озбиљно је веровао да уздржљивост немачког ваздухопловства која је трајала месецима, сме протумачити само као доказ њене неспособности да лети ноћу. Тако је овај човек преко својих плаћених пискара енглеском народу месецима сервирао лажи да је само британско вазduхопловство лажи у стају да на тај начин води рат и да се тиме нашло средство да се безобзирним борбом енглеског вазduхопловства против немачког цивилног становништва заједно са блокадом гладијем Рајх пријуди на капитулацију. Ја сам управо услед тога увек помињао, и то више од три и по месеци, Али што ове опомене нису имале никаквог утицаја на господина Черчилса, не чудим се. Шта значи да је овог човека животи других лађи? Шта значи да је њега култура? Шта велике грађевине? Он је чак на почетку рата рекао да он хоће да има спокјут рат, па било то по цену да се градови Енглеске претворе у пепео и рушењине.

Он је тај рат и добио. Може уверавајући да ћемо у извесном тренутку на сваку бомбу, ако то буде потребно, предузети стог пут већу одмазду, вије ногло побудити овог човека да ма и да трагнат спомисли о злочинчаку страни своје акције. Он изјављује да га то не тешти. Шта више, он чак уверава, да га је и британски народ после таквих бомбардерских напада посматрао управо са једном челичном веслошћу, тако да се он увек наново охрабрен, враћао у Лондон! Може бити да је га Черчил у својој посебној чврстој одлуци да рат води даље на овај начин, поново охрабрен. Ми пак никада мање решени да и убудуће на сваку бомбу, ако је потребно, одговоримо са стотинама, и то дотле док се британски народ не ослободи овог злочинца и његових метода.

Десетог маја прошле године оточења је мондајајућа борба цекопукне немачке историје уопште. За неколико дана пробијени су непријатељски фронтови и на тај начин створена претпоставка за ону операцију која је довела до највеће битке уништења у светској историји. Тако је дошло до слома Француске, Белгије и Холандија су запоседнуте, британски одреди растројени, тучени и без оружја напустили су европски континент. На дан 19. јула 1940 године сазваво смо по трећи пут не-

мачки Рајхстаг да му поднесем овај велики извештај кога се ви још увек сећате, који је одговарао величним дотадајима. Али ја сам и тај сазив искористио да свет још једном опоменем на мир. Том приликом нисам оставио никада сумњу да су моје наде у овом погледу, на основу искуства, сасвим незнане. Јер људи који су ступили овај рат никада није отварају врата својим земаљама.

Пошто је у току зими успео да британском народу облаком тврђења и обмане наметне мишљење као да је Немачки Рајх изнурен ратом прошле године потпуно на крају своје снаге, сматрао се он тада обавезним, да би избегао сазнавање истине, да створи једину нову Европу. Вратно се при том оном пројекту који је већ ујесен 1939. и упролеће 1940 имао пред очима.

ДА СЕ ОД БАЛКАНА НАПРАВИ НОВО ПОПРИШТЕ РАТА

Ви се сећате, чланови Немачког Рајхстага, објављених документа из Лаг Шарнтеа, којима је откријен покушај да се већ у зиму 1939/40 од Балкана направи ново ратно поприште. Главни архивери тога потпшата били су тада гг. Черчил, Хали-Факс, Даладје, Пол Рено, генерал Веган и генерал Гамилен.

Како се из ових аката видело, рачунало се с могућношћу да се у случају успеха овог атентата против мира на Југословију Европе може мобилисати око 100 дивизија за интересе Енглеске. Нагли спом у мају и јуну прошле године отстранје је привремено ове планове. Али већ ујесен пропашио уноси у област својих планова. Што је овај покушај постао сада текин, било је то због тога што је у међувремену и на Балкану настала промена, као је променом у Румунији овај држава дефинитивно отпала од Енглеске. Нова Румунија под вођством генерала Антонеска повела је искључиво румунску политику без обзира на наде британских ратних интереса. Притом се морало рачунати и са дријем Немачке.

Када данас говорим о овом питању, жељим да прво дам кратак приказ циљева немачке политике према Балкану, каква ми је била пред очима и какву смо се трудили да постигнемо:

1) Немачки Рајх није заступао на Балкану — већ годинама — никакве територијалне нити сличичне политичке интересе, то јест Немачки Рајх у питањима територијалних проблема и унутрашњих односа у овим државама није био заинтересован ни из каквих егзистичких разлога.

2) Немачки Рајх се трудио да баш са тим државама буде везан усиким привредним везама и да њих проруби. Али то није посјало само у интересе Рајха, него и у интересу ових земаља. Јер: ако се киде народне привреде двада гравчика партнера пакетно допуњују, то је случај између балканских држава и Немачке. Немачка је индустријска држава и њујору са потребне животне намркнице и сировине, Балканске државе су пољопривредне области које имају сировине, а којима су потребни индустријски продукти. Самим тим пружала се могућност необично плодног изградња међусобних привредних односа. Када су Енглески или чак и амерички кругови у томе хтели да утврде неоправдано прорадње Немачке кроз Балкан, то је било којико глупо толико и безобразно уображење. Јер свака држава своју ће привредну политику изграђивати по својим народним интересима, а не по интересима тајних јеврејско-демократских капиталиста који немају корена. Како Енглеска тако и Америка могу да се у овим областима појаве у најбољем случају као продаџи, али никада као купци. Љичи међутим само национално-привредно ограничење капацитета демократа да убрзанашу нају дуже времена могу постојати државе које су обавезне да купују код некога код кога није желе нити могу куповати.

НЕМАЧКА И БАЛКАНСКЕ ДРЖАВЕ

Немачка није само продајала балканским државама, него је ту била и најсталија и најсолиднија

одликују, а то је способност да са лицемерношћу пане и истину стапио изврде.

Г. Черчил моне тим објашњавати своје земљске, али он не може отстранити посреднијег пораза. У Грчкој је била искарана британска армија од 60—70 хиљада људи. Пре ове катастрофе исти г. Черчил је тврдно да је искрцано 240.000 људи. Циљ ове армије био је да се Немачка нападне с југа, да јој се нанесе пораз и да се одатле, као и 1918 године, омотује преокрет у ратној ситуацији. Помоћник кога је Черчил поново бацио у несрт, у овом случају Југославија, непуну две недеље после почетка те акције био је уништен. Сада пак британске трупе у Грчкој три недеље доцније или су пале, рањене, заробљене, утопљене или су проторане. То су чинови.

Ја сам, дакле, и у овом случају у мом последњем говору у коме сам наговесто да ћемо Британци па ма где се на континенту појавили, напасти и бацити у море, брзљиво прокреагао кега г. Черчил.

Он сада изјављује са својим гвозденим држачем чепом, да нас јој овај рат стајао 75.000 мртвих, дакле више него двоструко првијатински офањиве на западу. Шта више, он иде још даље: он преко својих плаћених креатура спроводи својим ретко интензивним Енглезима да су се британци, пошто су побили тако огроман број Немаца, најзад повукли и успед гађања пред топовима злочини, тако рећи, само зато напустили Грчку. Дакле: Аустралијанци и Новозеландци били би још у Грчкој да Британци у својој карактеристичној лешавима павске храбости и дечје болећивости нису побили толико Немаца, и најзад успед гуштања и јеја устукнули од својих сопствених херојских дела, украдали се на бродове и отпlovили.

РЕЗУЛТАТ РАТА НА БАЛКАНУ

Услед тога ми смо само Аустралијанце и Новозеландце налазили као мртве и заробљавали. Тако нешто може се дакле прчати публици у јединој демократији. Ја ћу вам, међутим, изнети резултат овог похода у неколико кратких бројева:

У току операција против Југославије, не узимајући у обзир војнике немачке народности, као и Хрвате и Македонце, који су већином одмах били пуштени, заробљено је чисто српских 6.298 официра и 337.864 војника. Међутим њихови бројеви нису дефинитивни, већ претстављају само резултат досадашњег броја. Број заробљених Грка износи окружно 8.000 официра и 210.000 војника. Овај број не може се оцењивати на исти начин као и број српских заробљеника, јер су они, уколико се ради о грчкој македонској и епирској армији, опколени и приуђени на капитулацију у току заједничких немачко-италијанских операција.

Исто тако, и грчки заробљеници, с обзиром на њихово углавном храбро државље, одмах се пустити на слободу. Број заробљених Енглеза, Новозеландца и Аустралијанца износи приближно 9.000 војника и официра. Ратни плен не може се засад ни приближно преугледати.

Део овог плена који не припада нама, с обзиром на успехе нашег оружја, према доказајашим проценама, износи преко пола милиона пушака, више од хиљаду топова, много хиљада митралеза, противавионских топова, мерзера, велики број аутомобила и велике количине мунitionsа и осталог ратног материјала.

Овде би желео још да нападем шифре о непријатељском бродовљу које је потопило наше ваздухопловство. Уништење је 75 бродова са 400.000 тona, а оштећено је 147 бродова са 700.000 тona.

Ови резултати постигнути су употребом следећих немачких снага:

1) за операције на Југословију било је укупно предвиђено:

31 пуне и две непотпуне дивизије.

Припреме за покет ових снага извршene су за 7 дана.

2) Од ових снага у борби су стварно учествовале следеće:

11 пешадијских и брдских дивизија, 6 окlopних дивизија, 3 потпуне и 2 непотпуне моторизоване дивизије војске и снаге СС.

3) Од поменутих снага 11 их је било више од шест дана, а 10 мање од шест дана у борбеној акцији.

4) У борби није уопште ступило 11 одреда.

5) Још пре окончавања операција у Грчкој, побуна се узакије 3 одреда; три дјела одреда, нису транспортована до фронта, из разлога јер нису биле потребне; два дјела из истог разлога задржана су у местима где су искрцане.

6) Са Енглезима је водило борбу од тога броја само пет одреда. Од три одреда, које су обухвачене само су две уведене у борбу. Трећа је у току операција задржана и као непотребна тачно повучена.

Стога на крају закључујем, да су у борби против Енглеза, Новозеландца и Аустралијанца учествовале стварно само две окlopne дивизије, једна брдска дивизија и лична гарда.

Губици немачке војске и немачког ваздухопловства као и оружаних снага СС у овом походу најмањи су које смо досад имали. Немачка оружана сила у борби против Југославије, Грчке, односно Велике Британије у Грчкој, изгубила је:

Војска и оружани одреди СС: 57 официра и 1042 подофицира и војника мртва, 181 официр и 3571 подофицир и војник рањен, 13 официра и 372 подофицира и војника нестала.

Ваздухопловство: 10 официра и 42 подофицира и војника мртва, 36 официра и 104 подофицира и војника нестала.

Онај доиста историски одлучујући успех постигнут је с тако незнатним снагама у истом тренутку када су оба са-

везника осовине у северној Африци за икономију недеље поново уништили такозвани успех тамошњих британских снага. Јер, не можемо ове акције немачког афричког корпуса и италијанских снага на борби у Киренацији које су везане за име генерала Ромела, одвојити од акције на Балкану. Један од најкратковиднијих стратега изгубио је обде јединим ударцем два рата попршти.

КОНЗЕКВЕНЦЕ ОВОГ ПОХОДА

Конзеквенце овог похода су од изванредног значаја.

С обзиром на могућност да је у Београду један мали круг завереника увек могао бити у могућности да у склопу ваноконтиненталних интереса запали појар, значи опасност да читају Европу што је ова опасност најзад дефинитивно отклоњена. Дунав као важна саобраћајна веза за сву будућност обезбеђен је против даљих поношаја саботаже и саобраћај је већ у пуном обиму власништву. Немачки Раја, сам једно мале исправске границе које су му повређене светским ратом, нема никаквих територијалних интереса у погледу ових области. Политички ми смо занетирано на осигуравању мира у овом простору. Привредно на успостављању једног реда који омогућује да се у корист сваких унапређења производња добара и успостављање размене робе.

При томе ложи у интересу једне више правде ако се овде узму у обзир и они

интереси засновани на етнографским, историјским или привредним окончностима. У погледу овог развоја Немачка је само занетирана посматрана као највећи овог пута тако близу заборавену онај тако отмени на чину на који су из државе и веће, за које су они имали част да се жртвују, одбацили амбиције.

Радујемо се због успостављања независне Крвatske државе, с којом се надамо да можемо за сву будућност сарадњујући у привредству и повремену. Нарочито на привредном пољу ова сарадња може донети само обострану корист. Што је мађарски народ учинио још један корак у циљу ревизије уговора о миру који су ми некад неправедно настанили, испуњава нас срдечним осећањем. Што је отстрајано неправедно која је била нашата Бугарској, нарочито се радујемо, јер уколико је немачки народ омогућио ову ревизију својим оружјем, мы верујемо да смо се одурили једном историјском дугу према нашем верном савезнику из великог рата. Што пак савезничка Италија добија утицај у животном простору који само још припада, она је то вишма нега заслужила и сукве великим жртвама које је од октобра месеца прошле године придонела за будућност овога.

Према побеђеним, несртеној грчкој народу испуњава нас искрено саузешиће. Он је жртва свог краља и једног малог заслепљеног вође слоја. Он се иако тако храбро борио, да му и његови непријатељи не могу одрећи поштовање. Српски народ ће монда из ове своје катастрофе

имати повећану једино исправан занетач, да су пунчићни официри и овој земљи само донели несрећу. Сви несрећни погодијем пак неће монда овог пута тако близу заборавену онај тако отмени на чину на који су из државе и веће, за које су они имали част да се жртвују, одбацили амбиције.

Вођа Рајса истакао је затим заслуге отаџбине која је својим покртваним радом уштедела крај својим војницима. Истакао је да ће Немачки Раја и даље чувати надмоћност на наоружању, а немачка војска да ће се увен појавити где буде потребно. Немачки народ зна да је рат био само последица грамзивости неколико међународних ратних хушача и мржње демократије које стоеје иза ње. Свој говор за вршно је речима:

„Година 1941 биће у историји најважнија година нашеј уздизања. Ако управимо по глед на свемогућном управљачу судбина, бићемо њему нарочито захватљиви зато што је он омогућио да велике успеле постигнемо са толико мало краја. Можемо га само молити да ни у будућности не напусти наш народ. Уколико лежи у нашој моћи да се од наших непријатеља одбранимо, то ћемо учинити. У доба јеврејско-капиталистичког, новчаног, стапешког и класног пулнија стији националсоцијалистичких народна држава како гвоздени споменици социјалне правде и чистог разума. Она неће зато преживети само овај рат него и идућих хиљаду година.“

Неколико стотина немачких авиона бомбардовало је Ливерпул

Берлин, 4 маја (ДНБ)

Немачка Врховна Команда саопштава:

Неколико стотина борбених авиона бомбардовало је у току прошле ноћи више часова са највећим успехом пристаниште у Ливерпулу. У постројима на источној обали реке Мерси, у сувим доковима, у складиштима битија и више као и осталим важним војним циљевима изабрани су многобројни велики пољари који су се видели са велике даљине. Исто тако бачене су бомбе најтежег калибра на још једно важно пристаниште на западној обали средње Енглеске. Остали врло успешни ваздушни напади били су управљени против пристаништа и индустријских постројења у области Миделсбора на британско-источној обали, као и на једно преузете ратне индустрије и један ноћни аеродром у јужној Енглеској.

У Северној Африци снаге немачког корпуса, које су прорешиле Тобруку да успеши наше махова пристаништа и утврђења на Тобруку да успеши. Бомбардовани су артилериски положаји, оклопна кола и концентрације трупа. У пристаништу Тобрук директним погодима тешко је оштећен један већи теретни брод.

У источном делу Средоземног Мора немачко ваздухопловство 3 маја потопило је у заливу Суда на Кртију један трговачки брод од 10.000 бруто ред. тона, а оштећен је тешко још један већи брод. На острву Малти формације немачких борбених авиона и авиона за обрушавање нападе су пристанишна постројења у Ла Валети и постигле су директне поготке у државном бродоградилишту, складиштима

пиране окlopним одредима. У току последњих дана у овим борбама уништено је шеснаест непријатељских окlopних кола и запљењено више топова.

У току 2 маја формације немачких и италијанских авиона за обрушавање, подупирани борбеним авионима и авионима разараџима, нападе у више махова пристаништа и утврђења на Тобруку да успеши. Бомбардовани су артилериски положаји, оклопна кола и концентрације непријатељских трупа. Мешујуци вилавим становништвом било је неколико мртвих и рањених. Ноћни авиони ловци и артилерирајући борбени авioni су појавили се најчешће у дневном времену.

Извештај италијанске Врховне команде

Негде у Италији, 4 маја.

Главни стан италијанске војске саопштава:

Формације наших борбених авиона појавиле су у западном делу Средоземног Мора једну непријатељску крстаријду бомбом тешког калибра. У Киренацији напад против Тобруку развија се успешно даље. Непријатељски противнапади, подупирани окlopним колима, лако су одбилијени. Формације немачких и италијанских авиона у нападима на Тобруку бомбардовале су непријатељске утврђење и концентрације непријатељских трупа. Извршен је напад на Марса Матрух. Непријатељ је летео над Триполисом и Бенгазијем. Било је неколико жртава, а материјална штета је мала. Оборен је један енглески бомбардер. У Источној Африци артилериска делатност у отсеку Амба Алах.

Атинско становништво одушевљено је држањем немачких трупа

Атина, 4 маја (ДНБ)

Атинско становништво стекло је најбољи утисак држању немачких трупа. Против Енглеза влада општа незадовољство, јер је Грчка гурнута у катастрофу без ефикасне помоћи од стране Енглеске. Наредбама немачких власти, да се поред немачке застave свргне истакне и грчka застava, оставила је набољи утисак, исто тако као и изјава Команданта места у којој се каже: „Ми дозадимо не као непријатељ, него као пријатељ и доносијем Грчкој мир. Друго пријатељство које пас је везивало са Грчком попово ће оживести.“

Члан 5) Војна дужност за словеначко становништво „Првонијци Јубљана“ је обавезна.

Члан 6) Словеначки језик је обавезан у основним школама. Италијански језик је факултативан у средњим и вишим школама. Све здравничке спаšтешавајуће објављене су на италијанском и словеначком језику.

Члан 7) Одређује, да је Кралевска влада овлашћена, да за „Првонијци Јубљана“ донесе устав и остале кралевске законе и да пропише потребне наређења, како би се доносијени закони довели у склад са већ постојећим поклопним законодавством.

Члан 8) Пропише је закон о конституционом ступању на снагу даном обнадржавања у италијанском службеном листу и да ће се он поднети на одобрење законодавног скупштине.

Симовић је стари коцкар!

Берлин, 4 маја (ДНБ)

Како јављају из Вишија, бивши југословенски министар претседник, генерал Симовић, био је пре рата чест гост коцкарница у Монте Карлу. Он је био познат најчешћи део Кралевине Италије и сличио је га на ногодне ситуације. У Вишију пријеђују, у вези са овим, да је генерал Симовић услед оваког начина живота у току времена попутно пао под утицајем југословенских кругова.

Погинуо син маршала Бадоља

Рим, 4 маја (ДНБ)

Са званичног места се спомињава: „На дан 3 априла погинуо је у вршњу своје дужности поручник ваздухопловства Паоло Бадољо, војвода од Адис Абебе, син маршала Италије Пиетра Бадоља. Био је на служби у једној ескадрили у Северној Африци.“

Позив страним држављанима

Од београдске полиције умољени смо да објавимо:

Држављани ниже наведених земаља: Сједињене Краљевине Велике Британије, Северне Ирске са прекоокеанским поседима, колонијама, протекторатима и мандатским територијама као и доминантним Канадом, Аустралијском Савезом, Ноћи Селандијом, Лужонофричком Унису;

Француска са њеним поседима, колонијама, протекторатима и мандатским територијама;

Краљевине Норвешке;

Краљевине Холандије са Холандском Индијом, Суринамом и Кираосом;

Краљевине Белгије са Белгијским Конгом и мандатском територијом Руанде-Уруанди;

Велике Кнежевине Луксембург;

Египат;

Судана;

Ирака;

Грчке и

Пољске,

имају се на дан 5 маја од 12 до 17 часова и на дан 6 маја од 8 до 12 часова лично пријавити Полицији Београд (Објавите Венац, бр. 6 – пarter) где ће добити потврду о пријави.

Пријавите се сва лица, мушка и женска, старија од 16 година. Децу испод 16 година пријавите родитељ, односно старатељ код кога се дете налази или ко га издржава. Лица која се пријављују доносе са собом податке о својим личним и имовинским односима.

За оне стране држављане који имају какву имовину, а који су отсустви, поднесе податке о њиховој имовини стању њихових заступници, сродници, надзорници имања или ма које друго лице коме је познато да дотични страни држављани имају какво некретно или покретно имање у Београду или у неком другом месту у унутрашњости Србије.

Траже се добровољни даваоци крви за наше тешке рањенике

Пошто се у војној болници налази и многи тешки рањеници, који су у рату, или за време операције изгубили доста крви, Управа болнице позива Београђане, да добровољно и бесплатно уступе болесницима део своје крви.

Очекује се с правом да ће се јавити велики број здравних грађана који не скрвати своју моралну дужност.

Добровољне и бесплатне даваоце крви примаће лично управник Војне болнице Јеврем Јовановић. После првих анализа, кад се буде утврђено да ли је понуђена крв здрава, извршиваће се трансфузија.

Једна новина у програму Београдског радија

Почевши од данас у понедељак 5 маја Београдска радио-станица уведе је у свој програм и преглед догађаја дана на српском језику. Понедељником, срећом, петком и недељом од 18,45–19,00 часова слушаоци Београдског радија имаће прилике на српском језику да чују чест преглед и најзначајније моменте актуелних политичких догађаја.

Од идуће недеље пред микрофоном забиљеже поново и звуци инструментата наших музичара, што доказује да се у границама могућности води рачуна о нашој слушалачкој публици.

Програм

Београдској радија

(Р. К. — SENDER BELGRAD)

(Таласна дужина 437,3 метра)

Програм за понедељак, 5 маја:

- 10,00: Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 14,00: Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 14,25–15,00: Лака музика.
- 15,00–15,10: Ми читамо за вас.
- 15,10–15,30: О пусти бих сањао...
- 15,30–16,00: Како стари певају, тако млади цркву...
- 16,00: Извештај Врховне команде са лаганим понападањем.
- 18,00–18,30: Час немачког нарова.
- 18,30–18,45: Концерт клавира и чела.
- 18,45–19,00: Из савремених догађаја (на српском језику).
- 19,00–19,45: Барбабас фон Геци свира.
- 19,45–20,00: Из савремених догађаја.
- 20,00: Немачке вести, затим вести на српском језику.
- 20,25–21,00: Из немачких оперета.
- 21,00–22,00: Мала ноћна музика: Моцарт, Хайди, Брамс и Волф.

Мали огласи

Лазар Станишић Фризер и Кајка налазе се Кнез Михајлова 29. Пасац до „Метропола“. (571) 1–1

Маринко М. Грујић, трг. са породицом на дан своје славе св. Торђа б. о. м. због жалости неће примати посете. 1–1

Др. Владислав Церовић, моли свакога ко шта зна о његовом сину Драгомиру В. Церовићу, дипл. правнику, резервном војском подреднику, да га обавести. Београд, Зелени Венац 12. (485) 1–2

Властимир А. Богић моли своје пријатеље и познанike као и познанike својих синova: Бранимира Богића, поручника војног бора командира морнарчког одреда на Охрид и Војислава Богића, резервног коњичког поручника 3 коњичког дескадона, ако би знали где се налазе, да га известе на адресу Јован Савић и Комп. Београд — Теразије 42. (486) 1–1

Селић се из стана 3 собе са конфором, ако продам комплетан намештај 30.000 дин. Мирковић, Кнеза Павла 37 (495) 1–1

Моли се зна нешто о Александру Н. Јовановићу, вишем чиновнику Народне банке, рез. интендантском капетану I класе, који је био на дужности у Велесу, да јави на адресу: Кнегиње Олге 10/II. Ђорђе Н. Јовановић. (541) 1–1

Тражим за канцеларију млађу почетничку која не рефлектира на велику плату. Јавити се Коларчево б, први спрат „Уна“. (516) 1–1

Ко зна нешто за Драгицу и Косту Чонића, нека јави: Поењкарова 33. Алецићи. (517) 1–1

Ко зна о Будимиру Матићу, месару, нека јави сестри Гроздане у Поењкареву 34, Београд. (522) 1–1

Михаило Арњаш, редов 3 чете 40 радничког батаљона, отишао за Коначе и до сада се није вратио. Ко шта зна о њему моли се да извести његову жену Марију Арњаш, Земун, Руска ул. бр. 8. (523) 1–1

Тражим намештење у билој породици. Свакојадно кувам, и за остале посао. Баланска 20/III. (526) 1–1

Потребујем 2 помоћника бакалске струке са добром исправама и препорукама. Јавити се лично код Божика. Свет. Мирковића бр. 1 до Гробља. (521) 1–1

Прегледе мокраће, крви, испљувака и све бактериолошке, хемичке и клиничке анализе приликом лабораторија санаторијума Живковић (Краљице Наталије 84) преко целог дана. (520) 1–1

Издајем собу са или без намештаја у старој агради, по скромној ценi самој господи. Видети Косовска 41 стан 10, по подне, код Ђорђевића. (512) 1–1

Госпођица која зна перфектно немачки и спречки тражи намештење за попла. Јавити на адресу: Жоржа Клемансо 5/III, стан бр. 9. (510) 1–1

DEUTSCHE STENOTYPISTIN gewissenhaft, selbständige, eigene Schreibmaschine, sucht Arbeit. Zorža Klemanso 41, Erdgeschoss, Links. (518) 1–1

Продаје се намештај и шајајдерска радионица. Упитати: Албанска 5. (507) 1–2

Умольавају се господи и господин који су донели господи Симић писмо да дођу понову на Ковачеву бр. 21. (535) 1–1

Моли се свако шта зна о Миломиру Поповићу, капетану, командиру 29 граничне чете, Царело Село, да јави његову жену Милицију. Војислав Митровић, Светозара Милетића 5, Београд. (557) 1–1

Ко зна нешто о Борку Ћајковском, резервном аутомобилском потпоручнику, моли да јави: Цара Уроша 23 (Рогић). (536) 1–1

Продаје се фризерска радија, Краља Александра 226. (462) 1–1

За Сарајево и обратно ко путује, молим да се јави Жоржа Клемансо 35 стан 7. Добиће награду. (463) 1–1

Станко Колашинић, глумач, изгубио је грађанску карту и друге легитимације. Налази се моли да их донесе у Библиотеку Методе број 2. (471) 1–1

Изнајмује се стан од 2 собе са кухињом и низпрストоријама на Далматинској улици, бр. 6. Упитати Св. Саве бр. 29, код Др. Томићића. (473) 1–1

Намештај: комбиноване ормане, софе, астали и остале собне намештај имам на стварништу. Примам поруџбине. Франо Хорват, стolar, Краљев Трг 9 у дворишу. (473) 1–1

Купујем половне ципеле и вршни сву оправку. Обућар, Душанова 96. (474) 1–1

FLOTTE DEUTSCH-SERBISCHE STENOTYPISTIN sucht Posten. Gospodar Јованова 45, Popov.

ПЕРФЕКТНА СРПСКО-НЕМАЧКА СТЕНОТИПИСТКИЊА са dugogodišnjim praksom tragaš namешteњe. Господар Јованова 45, г-ђа Попов. (519) 1–1

Миодраг Живановић, адвокат, позива бе-динерку да хитно дође и донесе кожни куфер са стварима. Моли Николу Дар-гана и Славка Мих. Петровића да добу. Дурмиторска ул. 31/1. (481) 1–1

Зидар прима све оправке и покривање. Цена умерена. Алојз Вихтер, зидар. Далматинска, 99. (492) 1–1

Стан од 3–4 собе са осталим низпр-сторијама тражи породица Шонда. Попу-нде предати сопственику кафане „О рап“, на углу Таковске и Битољске ул. (497) 1–2

Столар прима све послове на поправку као и чишћење намештаја. Јавити код Вихтера, Далматинска, 99. (493) 1–1

Продам клавир хармонику марке „Шајајдер“. Упитати Краљице Марије, 111, код Грубачки. (501) 1–1

Др. Даница Бенеш-Крнетић, оператор — специјалиста за женске болести и поро-ђај, прима и даље у својој ординацији Краља Александра 43/Л. (Палата „Маде-ра“) сваки дан од 10–12 часова. (502) 1–1

Умольава се г-ђа Ана, супруга Николе Б. Стефановића, инспектора у пензији, са станом у Руварчевој ул. 14, да се лично јави са легитимацијом Београд- ског банија у ул. Цара Лазара 9, сваког радионог дана од 10–12 часова. (503) 1–1

Беркел вагу 10 и 20 килограма носивости, Стандард строј за резање меса, про-даем. Примам оштећене ваге, Беркел заступник Рупп, Вука Карапића. (504) 1–1

Управник поште из Сомбора моли се да јави Матићу, Палмотићева 3, пarter, стан бр. 1. (528) 1–1

Г. Радман, б. чин. Министарства финансија, моли се да се јави Вл. Станимир-вићу, Добринча 58. (527) 1–1

Ко зна за мога брата Љубомира К. Стаменковића, рез. пеш. поручника, последњи пут се јавио из Призрене, молим да ме извести на Кабларску бр. II. (511) Стаменковић, пензионер, Београд. (525) 1–1

Троштратну кућу у центру Београда, вредну 30.000 динара, мењао бих за сличну кућу у Загребу. Упитати настојника у Молеровој 48. (534) 1–2

Уступам локал способан за трафику у центру. Упитати Складарска, 10, двори-ште, 2. врата. (475) 1–1

Све штампане ствари, рељефну штампу, штамбље и печате брзо и солидно изра-бујаву: „Прогрес“, Београд — Бријанова 13 (до Двора). (358) 2–4

Моја јена Дара отишла је 6-IV у 2 сата по подне из I Аки. млини за Кикинду. Молим добре људе, који ма шта знају о њој, нека јаве Павлу Стојаковићу, шофери, Војводе Мишића бр. 15, Београд. (400) 2–2

Послужитељ који је питао за капетану 7-IV у Небојшићи улици, где стајуе бакални, нека се јави на исту адресу, до-бија награду. (406) 2–2

Фирме „Стара Авале“, „Рекорд“, „Златна беба“, „Авале“ — дечја колика моле поштовано грађанство Београда, Земуна, Панчево ближе околине да их извести или прлог органа наших или немачких власти за скако они лице које је нере-довним путем дошло у посед дечјих ко-лици и остале robe оплаћане из њихо-вих радњи или фабрике. (405) 2–3

Послужитељ који је питао за капетану 7-IV у Небојшићи улици, где стајуе бакални, нека се јави на исту адресу, до-бија награду. (406) 2–2

Фирме „Стара Авале“, „Рекорд“, „Златна беба“, „Авале“ — дечја колика моле поштовано грађанство Београда, Земуна, Панчево ближе околине да их извести или прлог органа наших или немачких власти за скако они лице које је нере-довним путем дошло у посед дечјих ко-лици и остале robe оплаћане из њихо-вих радњи или фабрике. (405) 2–3

Славија Хреј и Злата (Аранка) Мајкић, послуга инж. Божића, да брати одмах изјаве ствари Хајниху Ерхарти, ул. Јов. Ристића, 6. Ко зна о њима што, моли се да јави истоме, од ко-га ће добити награду. (460) 1–1

Зарин Миленко, царнички чиновник у пензији из Београда, улици Ломиној бр. 11, моли се да зна шта о њему да јави на горњу адресу Вуки. (461) 1–1

Ко је видео, после 18. априла мога сина инжењера Михајла Гортинског молим да ме извести. Краља Фердинанда 13а. (464) 1–1

Милетија Гочанићу — Врњици, Вила Звезда, Шта је са Миромлавом? Ја сам у Београду. — Ружа. (465) 1–1

Милан Вајдин, адвокат из Београда, ви-ћен у Обреновцу. Обавештења молим да се донесу на Далматинску улицу, 42. (466) 1–1

Слободан Павловић, уч. VII раз. III муш. гимназије, отишао је из Ваљева пре-ма Усташа — Билеће са својим ујаком Ристом Васиљевићем, архитектом Министарства саобраћаја. Ако неко ма шта зна о њима, моли се да јави његовој мајци у Београду: Коче Капетана, 41/1 де-но. (467) 1–1

Милан Вајдин, адвокат из Београда, ви-ћен у Обреновцу. Обавештења молим да се донесу на Далматинску улицу, 42. (468) 1–1

Слободан Павловић, уч. VII раз. III муш. гимназије, отишао је из Ваљева пре-ма Усташа — Билеће са својим ујаком Ристом Васиљевићем, архитектом Министарства саобраћаја. Ако неко ма шта зна о њима, моли се да јави његовој мајци у Београду: Коче Капетана, 41/1 де-но. (469) 1–1

Мој мили син јединца узданица мамине Михаило Гребенаровић, ви-ћен у Обреновцу. (470) 1–1

Са болом извештавам своје рођаке и пријатеље да је сахрањен у Београду 4 маја 1941. Ожалошћени: брат Војислав, синкинска Загорка, синовци Предраг и Ненад. (471) 1–1

Мој мили син јединца узданица мамине Михаило Гребенаровић, ви-ћен у Обреновцу. (472) 1–1

Молим ко шта зна о мом мужу Ју-бо-вомиру Д. Марковићу, референту држав-ног савета и рез. суд. поручнику, да јави: Милица Ј. Марковић, Гундулића Венац бр. 54/1. (473) 1–1

Моли се свако ко зна о мом мужу Ју-бо-вомиру Д. Марковићу, резервном арти-љерском плоручнику, воднику б вод-взорског ескадрона шумадијске дивизије — последње место село Ваљево код Градског — да јави родитељима инж. Васи Марковићу, директору, Хари Мелетијеву 65, Београд, а њему да јави да му је цела породица живе и здраве код куће. (474) 1–1

Гродзана Гогушењи моли сваког оног ко шта зна о њену браћи Милане Нешковићу, проф. ср. тех. школе у Београду и Станислава Нешковићу, правника, служб. дир. саобраћаја у Београду. Јавити на: Крчма, Складарска бр. 57. (475) 1–1

Радан Божидар, наредник III коњичког пуковника који је био у рату са њеним браћом Раданом, Теразије 10. (476) 1–1

Инђијерски потпуковник Срђана М. Алтухова траже жена и син и моле сваког ко шта зна о њему да јави на адресу. (477) 1–1

Драгана Љ. Вукманић, апот. потпуковника, или његове најближе нужне тражи за њихово добро. Јовановић, Пожаревачка 4. (478) 1–1

Да се јави својим родитељима, брату и сестри у Београду Мирославу Р. Нешчи-ћевићу, чин. мин. инжењер. (479) 1–1

Драгана Љ. Вукманић, апот. потпуковника, или његове најближе нужне тражи за њихово добро. Јовановић, Пожаревачка 4. (480) 1–1

Драгана Љ. Вукманић, апот. потпуковника, или његове најближе нужне тражи за њихово добро. Јовановић, Пожаревачка 4. (481) 1–1

Драгана Љ. Вукманић, апот. потпуковника, или његове најближе нужне тражи за њихово добро. Јовановић, Пожаревачка 4. (482) 1–1

Драгана Љ. Вукманић, апот. потпуковника, или његове најближе нужне тражи за њихово добро. Јовановић, Пожаревачка 4. (483) 1–1</p